

4. Zalpa Kenti ve Kaniş Kraliçesi Öyküsü

Kaniş k[raliçesi] bir defada 30 oğlan doğurdu. O şöyle (dedi): “Ne biçim yaptık(lar) doğurdum?”. Sandıkları zift ile sıvadı ve oğullarını içine koydu. Onları ırmağa bıraktı. Irmak (onları) Zalpuwa ülkesinde denize götürdü. [Tan]rılar çocukları denizden yukarı aldılar ve onları büyüttüler.

Aradan yıllar geçince, k[rali]çe tekrar bir defada 30 kız çocuğu doğurdu. Onları kendisi büyüttü. Oğlan çocukları tekrar Neša'ya (yola) çıkarlar. Eşe[kler]i sürerler. Onlar Tamar[mara]'ya varınca, (şöyle) derler: “Burada yatak odasını ısıttınız. Neşek(ler) (diři hayvanın üstüne) tırmanır (?)” Kentin adamları şöyle (derler): “Nereye vardı isek eşek(ler) (diři hayvanın üstüne) tırmanır (?)” Oğlanlar şöyle (derler): “Biz nereye vardı isek (bir) kadın [bir defada] (bir) çocuk [ya da iki çocuk doğ]urdu. Bizi ise (annemiz) bir defada doğurdu.” Kentin adamları şöyle (derler): “Bizi[m] Kaniř kral[içe]miz (de) bir defada 30 kız çocuğu doğurdu.” Bunun üzerine oğlanlar (birden bire) kayboldular ve oğlanlar yüreklerinden kendi kendilerine (şöyle) dediler: “Kimi arıyoruz? (İşte) annemizi bulduk. Gelin, Neša'ya gidelim!”. Neša'ya gidince, tanrılar onların içine başka bir yürek koydular. Anneleri [onla]rı tanımadı ve kızlarını oğullarına verdi. İlk oğlanlar kız kardeşlerini tanımadılar. Sonuncusu ise [şöyle] dedi:] “Kız kardeşlerimizi almayalım. Zina yapmayın! [Böyle bir hareket] doğrudur [değildir.]” Ve onlarla ya[tımadılar.]

Öykünün devamı tabletin kırık kısmında kalıyor. Paralel metinlerde ve tabletin arka yüzünde Zalpa ve diğer kentlerle ilgili tarihi olaylar işleniyor.

4. Zalpa Kenti ve Kaniş Kraliçesi Öyküsü

Kaniş k[raliçesi] bir defada 30 oğlan doğurdu. O şöyle (dedi): “Ne biçim yaratık(lar) doğurdum?”. Sandıkları zift ile sıvadı ve oğullarını içine koydu. Onları ırmağa bıraktı. Irmak (onları) Zalpuwa ülkesinde denize götürdü. [Tan]rılar çocukları denizden yukarı aldılar ve onları büyüttüler.

Aradan yıllar geçince, k[rali]çe tekrar bir defada 30 kız çocuğu doğurdu. Onları kendisi büyüttü. Oğlan çocukları tekrar Neşa'ya (yola) çıkarlar. Eşe[kler]i sürerler. Onlar Tamar[mara]'ya varınca, (şöyle) derler: “Burada yatak odasını ısıttınız. Ve eşek(ler) (dişi hayvanın üstüne) tırmanır (?)” Kentin adamları şöyle (derler): “Nereye vardı isek eşek(ler) (dişi hayvanın üstüne) tırmanır (?)” Oğlanlar şöyle (derler): “Biz nereye vardı isek (bir) kadın [bir defada] (bir) çocuk [ya da iki çocuk doğ]urur. Bizi ise (annemiz) bir defada doğurdu.” Kentin adamları şöyle (derler): “Bizi[m] Kaniş kral[içe]miz (de) bir defada 30 kız çocuğu doğurdu.” Bunun üzerine oğlanlar (birden bire) kayboldular ve oğlanlar yüreklerinden kendi kendilerine (şöyle) dediler: “Kimi arıyoruz? (İşte) annemizi bulduk. Gelin, Neşa'ya gidelim!”. Neşa'ya gidince, tanrılar onların içine başka bir yürek koydular. Anneleri [onla]rı tanımadı ve kızlarını oğullarına verdi. İlk oğlanlar kız kardeşlerini tanımadılar. Sonuncusu ise [şöyle dedi:] “Kız kardeşlerimizi almayalım. Zina yapmayın! [Böyle bir hareket] doğru [değildir.]” Ve onlarla ya[tmadılar.]

Öykünün devamı tabletin kırık kısmında kalıyor. Paralel metinlerde ve tabletin arka yüzünde Zalpa ve diğer kentlerle ilgili tarihi olaylar işleniyor.